

Kiaschow den 5 maj 1929.

Min kära lilla Kesther!

Ett innerligt tack för ditt kära brev av den 21 febr. Ja, nog har jag väntat på ditt brev alltid, men jag tänkte att det kommer väl så småningom du har väl mycket att göra. Jag förstår så väl att Ni har främmande rätt vad det är och då man har en stor familj dessutom att sköta blir det ej mycket tid över för brevskrivning.

Tänk Kesther att du sänt ett brev med en liten söt tejsa från dina små flickor. Det är tredje brevet som kommit bort sedan jag fick min lilla trö. Lyckas systern skickade en skär kolt med byxor till, av nylemusslin, och en god vin till mig i lyteby, sände en ljusblå kolt med byxor av pölgarn, i brev.

Båda breven kom fram men det som var av vänta var stulet. Breven var ej rekommenderade därför vigade de öppna dem. Ditt brev var väl ej heller rek.

eller hur? Jag har sånt hem en hel del
presenter i rek. brev, men de har alltid
kommit fram.

Ja lilla katten det var väldigt tacksamt.
Tack skall du ha i alla fall för din vänliga
het att sända oss det. Kärlek dina små flickor
och tacka så hjärtligt från Dario. Hoppas hon
kan ha en liten sak med sig hem till den
nästa år, om vi får komma hem.

Och du som skall ut på långresa. Det
bli skönt och intressant för dig att få kom-
ma ut lite det behöver du så väl. Roligt
för dig att få lite ombyte. Det är naturligt-
vis ej roligt att behöva skiljas åt så där,
men det är ju så i detta livet. Mötas och
skiljas är livets gång, skiljas och mötas är hyp-
nets säng.

Jag får vara ensam så mycket, Oscar är
ute på landet rätt väl det är. Som du väl vet
har vi nu flyttat till Kiaochow. Vi blev
ej långvariga i Chueheng, måste flytta innan
de äldre Lindbergs kommer ut. Lidquist
skulle resa hem i början av mars (han är ju
nu hemma) och det fanns ingen som kunde
överta arbetet i Wangtai, och det har ej
funnits någon mer utlämning ^{där} än Mr. Lidquist
och då han reste fanns det ingen utländsk
arbetare. I Chueheng fanns då, utom oss,

förknamne Persson och Lindberg och vi kom myn-
 parat Lindbergs i jan. Behovet av arbetare syn-
 tes då störst i Wangtai och vi blev det för
 oss att flytta igen. Först vi kom ut vikarie-
 rade Oscar för kyrkan i gosskolan här, sedan blev
 vi stationerade i Kasumi i tre hela år, så i
 Chuchung en kort tid och nu är vi i Kiar-
 chow och vikarierar i Wangtai. Det finns näm-
 ligen ingen bostad i W. utan vi får bo här
 och Oscar får då rida häst var gång han skall
 dit. Frank och tillbaka tar det tio timmar,
 så det är ett väldigt flackande. Po-försam-
 lingen är Oscar ~~ändan~~ pastor för. Han uppsatte
 sin plats där då han skulle till Wangtai,
 för det blir alldeles förudd för honom. Po
 ligger åt ett helt annat håll och det tar
 7 timmar att rida dit endast. Församlingen
 där vill ej släppa honom så är så länge
 är han fast där. Så har han "Lchar" som
 tillhör Wangtai, det ligger hemskt långt
 bort. För att besöka endast den platsen
 tar det fjorton dagar. När Chuchungstationen
 har något som är svårt att klara, så skall
 Oscar dit och hjälpa dem. D. v. s. tills Mr + Mrs
 Lindberg kommer ut och det gör de visst
 i höst. Ja du hör att min Oscar har
 fullt upp med arbete, jag får ej ha honom
 mycket hemma. Utom allt detta har han

centralkassan att sköta. Förstår ej att han orkar med allt, men ljud ger ^{ju} kraft för varje dag.

Vi bor hos Lydia och Lejon och har så trevligt. Skönt för mig att vara här, då får jag lite sällskap, för fick jag vara ensam jämt med mina små och ibland var det rätt så usligt då det var riktigt oroligt, krig och en massa rövare. Nu har vi det lugnt i stäm på landet är det ganska oroligt, krig och röveri tar aldrig slut. Kungensröden är hemsk på sina platser, tusentals ar människor döer dagligen. I vissa trakter är det ej farligt då det gäller kungensröden men folket kanske bringas därhän, för de sländiga soldaterna och rövare tar ju allt vad det stackars folket äger, de vågar ej säga ett ord till försvar, göra de det bli de redskjutna med detsamma. Ett människoliv här är ej värt ett dugg, det är som att skjuta en hund. O, detta arma folk som skall lida så och det av sina egna. När skall det sluta? — — —

I dag har vi stor sorg här i Kiaochow, särskilt i den Rimellska familjen och hos ett par missionärer till och hos alla kineser förstås. Det har i dag anlånt telegram om att vi ej får registrera skattna, alltså

stänga alla skolor. Det är mer än hemskt.

Kejla vår Kinamissionen kommer att lida av det, det blir stor Tillbakagång men de som komma fröjdas över något sådant må göra det. Men ej missionsledningen lät oss försöka att icke åtminstone med de böjre skolorna här i staden det komma^{vi} ej fristå. Om vi förställt då vi till-
lit på att på månader att det ej gått bra
ha vi kunnat stänga skolan vilken dag
som helst. Men då missionärer här ute ej tror
eniga, och då vi ha sådana män som
Lindberg och Lidqvist som betar skolor och
äro veltärdade heter, så är det ej så
derligt om ej skolorna får fortsätta. Så har
en man vid namn Leander varit hemma
nys i hela tre år, och det säges att han
då arbetade mest skolorna så mycket
han orkade. Det han skrivit i V. P. om att
ingen kristendomsundervisning får före-
komma i skolorna är lögn. Det får predi-
kas evangelium så mycket vi orkar och kan,
men inga elever får trängas till det. Skall
en människa trängas till att bli kristen?
är det ej bättre att eleverna frivilligt
få gå till kristendomsundervisningen?

Vart skola alla våra barn elever (250)
nu ta vägen? Till vilka skolor skola
våra kristnas barn sändas? Vår skola

är den största i stan och har verre stor popularitet.

du må tro att det känns svårt för Tant och barn särskilt, som har hållit på med skolan så länge, tant i över 30 år och barn över 11 år. att stänga skolorna är som att slita hjärtat ur bröstet på dem. så fort man talar om skolorna gråter tant.

Att med registrering av skolorna följer vissa svårigheter, ^{förstår vi på väl} men när gör det ej det. att försöka är väl ej farligt då man kan stänga vilken dag som helst om det ej går som man önskar. Men ställer sig din man till registreringen?

Esther det här brevet vill jag skall vara absolut privat, låt det innehållit stanna inom familjen, är du snäll. Vi känner oss så nedstämda i dessa dagar, men vi får hoppas att allt ordnar sig. Må Gud hjälpa oss att göra det rätta och somna så att hans namn blir förhärligat genom oss.

Vi håller just nu ^{på} att förbereda för resan förstår jag, så tror ej att jag förklarar svar med detsamma, men någon gång längre fram skulle jag bli väldigt glad över några rader från dig.

Värlsluter några p^{er}ton från vårt lilla barn och våra små. Heilou barnen från Roy och Isaac. Du och din man hälsas så kärmt från Osar och mig
Tillgivenhet. Kullen.

Lycka på resan